

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus III. Scena 6

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

Actus IIII. Scena 8.

DIONYSIUS, EUNUCHUS, THRASO,
DAMON.

PRodeo rursus in publicum, si forte plura de factis mihi insidiis resciscam. Nam nemo nisi expertus novit, quam multis sollicitudinibus, & periculis, & miseriis diadema sit refertum. Et si enim ob copias, opes, majestatem dominatus, retum abundantiam, & palatiorum magnificentiam, Reges beati vulgo dicantur: tamen semper aliquis terror eis impendet, perinde ac si è lacunari gladius, seta equina appensus, in eorum cervices demitteretur. Sed cubicularium meum ad me properè contendentem video. Quid ita gradus festinas, cubicularie? quid negotii est?

EUNUCHUS. Clementissime Rex, petit à me quidam consiliariorum tuorum, hodie jussu tuo in vincula datus, ut pro se apud Majestatem tuam deprecarer. Quod cur recusarem, causam nullam habui. Itaq; supplico tibi, o Rex, ut hominis perpendas innocentiam, neq; ita rigidè cum eo agas: sed priùs ipsi aperias, quodnam
in

in se tantum facinus admiserit, ut gratia
tua exciderit, & carceri inclusus fuerit.
Ipse quidem Deos omnes adjurat, nun-
quam se animum induxisse suum tibi
tendere insidias, aut ægrè quicquam fa-
cere. Sed contrà sine dolo ac fraude
consuluisse, quod esset ex re tuâ Atq; hîc
tuam ipsius memoriam implorat: & hoc
unicè orat, ut delatores, se præsentè, accu-
sationem repetant. Se enim ita causam
suam acturum, ut ipse in sua defensione
acquiescas.

DIONYS. Egône homini illi nefario
rationem cogor reddere, cur eum in
carcerem abripi jusserim.

EUNUCH. Bona verba quæso, Rex
Clementissime. Si quis vilissimæ con-
ditionis homo alicujus apud te facinoris
insimuletur: æquitas suadet, eum prius
quàm condemneretur, audiendum & in-
terrogandum esse, an crimen ejusmodi
fateatur, necne? Eadem ratione Damon
orat, ut ad dicendam causam admittatur:
quod mihi non videtur esse iniquum.

DION. Moneo atq; edico, ut importunas
ejusmodi postulatiões deinceps omittas,
nisi

nisi gravissimum subire velis indignationem nostram. Damoni enim ne caput à cervice revellatur, nemo, quamvis commodè dicat, mihi per suaserit.

EUNUCH. Ah parce Domine, parce tot ipsius infantulis, domi cum matre degentibus. Quàm miserabilem orphanorum gregem moriens relinqueret, si irâ præcipiti è medio tolleretur? Moveat ergo te respectus tenellæ ætatis, & tam numerosæ sobolis.

DIONYS. Nihil agis. Nam etiamsi uxor ejus, omnesq; liberi mihi pro salute ejus supplices fierent: tamen capitis pænam luere cogeretur.

EUNUCH. Oro atq; obsecro, Rex, da locum precibus meis, & iræ tuæ non nihil moderare. Saltem hoc indulge, ut ante obitum commendandorū suorum causâ domum proficiatur. Non enim dubito, quin, quâ pòllet fide atq; integritate, ad finitam diem sit reversurus.

DIONYS. Expugnâsti animum meum, Et si ergo stabat sententia, ut è vestigio afficeretur ultimo supplicio: tamen precibus tuis motus ego potestatem ipsi facio
ad

ad suos abeundi: Illa tamen conditione,
ut virum quendam gravem & honora-
tum mihi adducat, qui pro ipso sponde-
at fore, ut viginti diebus Damon Syra-
culas redeat. Quod si ille non redierit:
ut sponsor caput suum gladio subjiciat,
volo. Sanè antehac sapius de legendis
ac dignoscendis veris amicis verba fecit
Damon. Si ergo invenit ejusmodi ami-
cum certum ac fidelem, bene est. Jam
in rebus incertis ejus cernendi facultas
erit. Aut tu ipse fortassis fidem tuam
pro ipso cupis interponere?

EUNU. Ego me negotiale quid hoc
tempore facturum. In ceteris præstabo,
quantum possum. Nam miseret me
fortunæ ejus quam præter meritum ad-
versam experitur.

DION. Quicquid hujus jam facio, in
tuam gratiam facio. Tibi enim ex ani-
mo faveo, ac precibus tuis locum relin-
quo. Id quod captivo significes licebit.

EUNU. Ingentes tuæ Majestati gra-
tias ago, quòd petitionis meæ rationem
tam clementer habuerit. Ac fidem, ob-
servan-

H

servan-

servantiam & animi subjectionem vicissim in omne tempus Regi polliceor.

THRASO. Homines qui gestant, quiq; auscultant crimina: Si meo arbitrato liceat, omnes pendeant, Gestores linguis, auditores auribus.

EUNU. Ibo jam, & Damoni captivo renunciabo, quid responderit Rex. Non enim dubito, quin hoc scire aveat.

Supplex pro te Regi factus sum, Optime Damon. Atq; ille initio me petentem repudiabat, mortemq; minabatur, si instarem deprecando. Sed nihilominus instabam atq; obsecrabam, ut tibi pro te dicendi potestas daretur. Et hic surdo fabula narrabatur. Adeo Rex iram adversus te fuit inflammatus. Tandem cum rogandi finem non facerem, dixit: se meis impulsu precibus hoc tibi concedere, ut ad res tuas ordinandas domum proficiscaris: sed peractis viginti diebus denovo te hic sistas. Interim des vadem, cui sit moriendum, si tu ad dictam diem non redieris, teq; totum Regi tradideris, ut tecum agat pro libitu. Hæc summa est responsi
Regii,

regii: quod mitius esse, & magis pro te
facere. Iamè optarem.

DAMON. Rem tandem hunc exitum
habituram, pravi. Noveram enim ty-
rannorum mores: Sed, quia in manus eo-
rum semel incidi: quod fors fert, æquo-
feram animo. Vacare tamen culpa, ma-
gnam mihi est solatium, & ægritudinem
minuit. Porro tibi pro ista fide, atq; officio
deprecatione, qua non carebat peri-
culo, gratias ago maximas. Quod reli-
quum est, omni studio vadem aliquem
reperire conabor, qui meo loco captivus
à Rege teneatur, dum ego rediero.

EUNU. Ego quidem, quantumvis to-
tum terrarum orbem pererrarem: ne-
minem tamen reperiri posse existima-
rem qui pro me ultro se in tantas angustias
coniceret.

DAM. At ego unum verè fidelem ami-
cum habeo, de quo mihi non vano augu-
rio polliceor, fidem illum suam pro me
libenter interpositurum. Modò scirem,
ubi jam conveniri posset?

EUNU. Nomen dic, obsecro: & opera
H 2 à me

à me dabitur, ut illum, ubi ubi sit, inven-
tum tibi, mecumq; adductum curem.

DAMON. Pythias ille est, amicorum
meorum Alpha.

EUNU. Novi hominem tanquam te.
Et hac illac circumcurram, ut illum reperi-
am, ac de rerum tuarum statu certio-
rem faciam. Tu interim bono sis animo.

DAM. Bene ambula.

Actus IV. Scena 7.

AMICITIA, PYTHIAS, DIONYSIUS,
EUNUCHUS.

HEU, quanta est rerum humanarum
inconstantia! quam varia, commuta-
bilisq; fortuna! Ecce enim Damon, qui
nuper apud Regem erat gratiosissimas, &
ad munus intimi consiliarii eVectus: jam
Regi maximè invisus, in carceris sordibus
delitescit. Ac miserè in illo squallore pe-
reundum esset optimo viro: nisi meo
praesidio defenderetur. Quia verò me
nunquam non ex animo coluit: Pythiam
amicum ejus ipsa accedam & hortabor,
ut pro infelici amico Vas fieri, fidemq; &
constantiam in amicicia suam hac ratio-

no